

- ४८ लाजाकुण्डम्—नेश्याज्जमुक् तद्दृत्तिजीवी च ।
 ४९ मसीकुण्डम्—स्वप्नसेवी मसीजीवी च ब्राह्मणः ।
 ५० चूर्णकुण्डम्—देवद्विजयोः शय्यताम्बूलासनचौरः ।
 ५१ चक्रकुण्डम्—विप्रद्रव्यं हृत्वा चक्रकारी ।
 ५२ वक्रकुण्डम्—विप्रवान्मवयोर्वक्रताचारी ।
 ५३ कूर्मकुण्डम्—हरिशयने कूर्मसांसुक् ब्राह्मणः ।
 ५४ ज्वालाकुण्डम् } देवद्विजयोर्दत्तैवादिहृत् ।
 ५५ भस्मकुण्डम् }
 ५६ दण्डकुण्डम्—देवद्विजयोर्द्वौलीगन्तैर्लङ्घ्याणामपहृत्ता ।
 ५७ तप्तगुप्तीकुण्डम्—बलखलत्वादिना परभूमिहरः ।
 ५८ अक्षिपत्रकुण्डम्—अर्धलोभात् खड्गेन नरघाती ।
 ५९ क्षुरधारकुण्डम्—पामनगरादिदाहकारी ।
 ६० स्त्रोत्रकुण्डम्—परकथं सुखं दत्त्वा हरनिन्दकः
 परदोषोद्घोषी वेदब्राह्मणनिन्दकश्च ।
 ६१ गोधासुखकुण्डम्—गृहं भित्त्वा वस्तुगोष्ठागमेवचौरः ।
 ६२ नक्रसुखकुण्डम्—सामान्यद्रव्यचौरः ।
 ६३ गजदंशकुण्डम्—गजद्वरनगरचौरः ।
 ६४ गोसुखकुण्डम्—गोर्जवपानवारकः ।
 कुम्भीपाककुण्डम्—गोस्त्रीभिस्तृणैश्च ब्राह्मणैश्चान्यागामी दी-
 वाधन्याहीनस्त्रीर्धप्रतिपाही पामयाजी देवदः ब्रू-
 ष्टपकारी दम्बीपतिश्च ।
 ६५ काचसूतकुण्डम्—नेश्याज्जमुक् तत्संस्पर्शी च ।
 ६६ अयटोदकुण्डम्—कुलटादिष्वङ्गेश्यागामी द्विजः ।
 ६७ अरन्तुदकुण्डम्—चन्द्रसूर्यपक्षे निमिषकावे भोजी ।
 ६८ पांशुभोजकुण्डम्—एकस्मै वाक्प्रदत्तकन्याया दोषं विना
 अन्यस्य दाता ।
 ७० पाशवेष्टकुण्डम्—दत्ताफहारी ।
 ७१ गूढप्रोतकुण्डम्—अभक्त्या शिवविष्णुपूजकः ।
 ७२ प्रकम्पनकुण्डम्—विप्रदण्डकत् तत्कम्पकृत्यदायी च ।
 ७३ उलकासुखकुण्डम्—सन्तोषवदना स्नामिनि कतुवादिनी ।
 ७४ अक्षुपकुण्डम्—गूढभोग्या ब्राह्मणी ।
 ७५ वेदनकुण्डम्—पञ्चषट्पञ्चमनात् वेश्या ।
 ७६ दण्डताडनकुण्डम्—सप्ताष्टपङ्गमनात् रण्डा ।
 ७७ जालवद्धकुण्डम्—अष्टाधिकपुङ्गमनात् महावेश्या ।
 ७८ देहचूर्णकुण्डम्—पुङ्गवगमनात् कुलटा ।
 ७९ दलमकुण्डम्—चतुःपङ्गमनात् स्त्रैरिषी दम्बी च ।
 ८० शोषणकुण्डम्—त्रिपङ्गमनात् हृष्टा पुंसवी ।
 ८१ कप्रकुण्डम्—सवर्णपरदारगामी ।

- ८२ सूर्पकुण्डम्—ब्राह्मणीगमनकारको क्षत्रियोवेश्याश्च ।
 ८३ ज्वालासुखकुण्डम्—करे तुलसीगङ्गाजलदेवशिवाश्च धृत्वा
 प्रतिष्ठाकृतदपाकको भिर्याशपथी मित्रद्रोही विश्वा-
 सघाती भिर्यासाज्यदश्च ।
 ८४ जिष्णुकुण्डम्—नित्यक्रियाहीनो देवयजनेऽनास्थिकोम-
 न्दोपहासी च ।
 ८५ भूमान्त्रकुण्डम्—देवविप्रयोर्धनहारी ।
 ८६ नागवेदनकुण्डम्—वेद्यादेवचरतिहारी बाणाबोहव्या-
 पारी रसाद्विक्रयो च ब्राह्मणः ।
 नरकजित् पुंनरकम् असुरभेदं जयति का जि-भूते किप् ६ त० ।
 वासुदेवे श्रीकृष्णे "नेर्क"तो नरको नाम ब्राह्मणो वरद-
 र्पितः । अदित्याः कुण्डले मोहाज्जहार दितिगन्धनः ।
 देवानां विप्रिवे नित्यसुखीणाश्च स वर्तते । तव चैवान्त-
 रमेची जहि तं पापपुरुषम् । अयं त्वां गरुडस्तत्र
 प्रापयिष्यति कामगः । कामवीर्योऽतितेजसी वैनतेयो
 ऽन्तरीक्षगः । अवध्यः सर्वभूतानां भौमः स नरकोऽ-
 सुरः । निरुदयित्वा तं पापं क्षिप्रमागन्तुमर्हसि । इत्युक्तः
 पुण्डरीकाक्षो देवराजेन केशवः । प्रतिजघ्ने महाबाहु-
 नरकस्य निवर्त्तकम् । इत्युपक्रमे तयोर्ब्रह्मवर्णनानन्तरम्
 "सहर्त"योधयामास नरकं सधुसुदनः । अयोपचक्रचक्रो च
 प्रदीप्तीनाकरोद्दिधा । चक्रदिधाकृतं तस्य शरीरमपत-
 त्कुवि । विभक्तं क्रकचेनेव गिरेः शृङ्गं दिधाकृतम् ।
 जण्णमासाद्य देवेयं जगामासमिवांशुमान् । चक्रोत्क्षिप्त-
 निरुद्धाङ्गुलतमं पतितं रणे । वज्रैश्चैव विनिर्भिन्नं यथा
 गैरिकपर्वतम् । भूमिस्तु पतितं पुत्रं निरीक्ष्यादाय
 कुण्डले । उपातिष्ठत गोविन्दं वचनञ्चैवमब्रवीत् । दत्त-
 स्वयैव गोविन्द ! स्वयैव विनिपातितः । यद्येष्विदं तथा
 क्रीड बाहक्रीडनकैरिव । इमे ते कुण्डले देव ! प्रज्ञां
 तस्यानुपाचयं हरिबं । १२१० तदुचयकमा
 नरकदेवता स्त्री नरकस्यापिजालो देवता । निर्क"तो शब्द०
 नरकपाल न० ६ त० । नृतरस्य श्रीकृष्णे अस्थिभेदे "नरक-
 पालं शुचि प्राण्यङ्गत्वात् शङ्खवत् तस्य शुचित्वाहुमानं
 बलवदागमविरोधवत् अप्रमाणम् इति" मधुरानाथः । स
 च आगमः "सबसूत्रं पूंरीणास्त्रि निर्गतं ह्यशुचि स्तुतम् ।
 नारं शृङ्गा तं सुखे हं सचो जलमाविशेत्" मधुवचनम्
 नरकभूमि स्त्री नरकस्य दुःखभेदस्य भोगयोष्या भूमिः ।
 यमाचयस्यायां दुष्कर्मिणां दुःखभोगार्थं भूमौ । ताव
 चेव च । अयोधोवर्त्तमानाः दर्शिताः "बनोदधिचनवात